

optaget af det og har til hensigt at leve op til sit ansvar. Så meget om den aktuelle debat.

Men jeg vil da godt også i mit indlæg her afslutningsvis sige, at det måske var på tide, at vi begyndte at føre en debat om de problemer inden for ældreområdet, som vi kommer til at stå over for i fremtiden. Vi ved, at vi får langt flere ældre, og alt tyder også på, at der bliver større vanskeligheder med at skaffe arbejdskraft til rådighed, sådan at vi kan komme i den situation, at problemet ikke er bevillinger til ældreområdet, problemet er ganske enkelt at skaffe arbejdskraft til ældreområdet.

Vi synes i Det Konservative Folkeparti, at det ville være godt, at vi fik en debat om det, en debat om, hvordan vi – ja, det lyder sådan lidt brutalt at sige det – kan få en produktivitetsudvikling inden for området, og hvordan vi kan få – og det lyder så ikke så brutalt – en kvalitetsudvikling inden for området.

Det, som er det mest påtrængende for os nu, når den aktuelle debat er overstået, er: Hvordan sikrer vi i fremtiden, at vi får en ældreomsorg, som vi kan være bekendt at byde vores ældre medborgere?

Villy Søvndal (SF):

Det er jo ikke så længe siden, at vi sidst havde en træfning omkring hjemmehjælp. Jeg tror, det er udmærket, at vi har de her træfninger, for jeg tror, de er med til at flytte nogle ting, både når vi har dem i Folketingssalen, og når vi begærer ministeren i samråd omkring ting, der ikke fungerer, og også når vi stiller spørgsmål. Det er jo naturligt, at der er en diskussion om det centrale niveau og de decentrale niveauer i det her spørgsmål.

Det er jo stadig væk udgangspunktet for hele diskussionen: Synes man, at de ting, der foregår, er tilfredsstillende eller ej? Der synes jeg, at det er bemærkelsesværdigt, at hver gang vi har diskussionen i Folketingssalen og også i dag, hører jeg stort set alle ordførere sige, at der er eksempler på kommuner, der opfører sig på en måde, alle ordførere helst havde været foruden: i Viborg, Skive, Hjørring, Indre Østerbro osv.

Det er klart, at den næste diskussion, når man har konstateret, at det, der foregår, ikke er det, man gerne så i forhold til lovgivningen, er diskussionen om, hvilke virkemidler Folketinget så har for at bringe hjemmehjælpen på det niveau, hvor et folketingsflertal ønsker den. Og der er vel tre virkemidler.

Det ene er ankesystemet. Da vi for 14 dage siden havde diskussionen, havde vi ikke set afgørelserne i ankesystemet. Vi havde heller ikke fået indenrigsministerens afgørelse.

Det er jo ganske morsomt også i dag at høre det så rost af ordførere, der tidligere har været skeptiske, men lad det nu ligge. Vi kan altså se, at ankesystemet trækker en underste streg, om man så må sige. Hvis man går ud over kanten af lovgivningen, så griber ankesystemet ind. Det vil vi godt kvittere for, vi synes, det er godt, men det er ikke tilstrækkeligt. Det er bl.a. ikke tilstrækkeligt, fordi vi jo ved, at der er ganske mange sager, der ikke bliver anket. Der er mange ældre, der ikke har kræfter til at anke en sag. Så vi vil karakterisere ankesystemet som godt, men ikke tilstrækkeligt.

Det andet virkemiddel er ministeren. Der vil jeg godt erindre ministeren om, at ministeren har et ansvar for sit område; det er derfor, hun er minister. Det vil sige, at hvis man konstaterer, at et område ikke fungerer i overensstemmelse med lovgivningen, så er det ifølge Ombudsmanden også ministerens pligt at føre det, der i Ombudsmandens terminologi hedder et overtilsyn med sit område.

Jeg vil godt spørge ministeren, om hun er villig til også at benytte sig af den opfattelse, Ombudsmanden giver udtryk for: Hvis der foregår ting, der er langt ud over kanten af, hvad loven foreskriver, hvis f.eks. en kommune som Skive fjerner halvdelen af hjemmehjælpen med ét hug, er det så ikke ministerens opgave også at gribe ind og ikke alene at henvise det til et ankesystem?

Det tredje virkemiddel hedder lovgivningen, og jeg synes, vi som folketingsmedlemmer må have den faglige stolthed, at selv i et decentralt system er det vores pligt at lave så præcis en lovgivning, at der er så lidt tvivl som muligt, når loven skal udmøntes.

Jeg skal ikke trætte med vores forslag, som vi behandlede for 14 dage siden, men bare sige, at jeg synes, det var et bud på det.

Jeg vil så sige om diskussionen om det kommunale selvstyre, at for os indbefatter det ikke retten til at lade være med at gøre noget, der står i loven. Det er ikke omfattet af reglen om det kommunale selvstyre. Jeg vil også godt hilse de kommuner, der har gjort det her, og sige, at jeg synes virkelig, de gør det kommunale selvstyre en bjørnetjeneste.

Det er altså svært at holde de store taler om kommunalt selvstyre, hvis man udefra har kig-